

dosarul nr. 3ra-1800/16

prima instanță – (Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) V. Ciumac
instan. de apel – (Curtea de Apel Chișinău) M. Ciugureanu, G. Dașchevici, Șt. Nița

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Iovu Tatiana în interesele Veronicăi Herța,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă Herța Veronica împotriva Comisiei Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare nr. 04/238 din 09 iulie 2015,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2016 prin care a respins apelul declarat de Herța Veronica și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 iulie 2016,

c o n s t a t ă:

La 14 septembrie 2015 Herța Veronica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale de Integritate prin care a solicitat anularea actului de constatare nr. 04/238 din 09 iulie 2015 emis de Comisia Națională de Integritate prin care s-a dispus constatarea faptului încălcării regimului juridic al declarațiilor veniturilor și proprietății pentru anul 2013 de către Veronica Herța, Director al Direcției Generale Finanțe a Primăriei mun. Chișinău și sesizarea Procuraturii Generale în vederea examinării prin prisma prevederilor art. 352¹ Cod penal a faptului indicării intenționate în declarația cu privire la venituri și proprietate a datelor inexacte sau incomplete.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, prin actul de constatare nr. 04/238 din 09 iulie 2015 emis de Comisia Națională de Integritate, s-a dispus constatarea faptului încălcării a regimului juridic al declarării veniturilor și proprietății pentru anul 2013 de către Herța Veronica, director al Direcției Generale Finanțe a Primăriei mun. Chișinău, sesizarea Procuraturii Generale în vederea examinării prin prisma prevederilor art. 352¹ Cod penal a faptului indicării intenționate în declarația cu privire la venituri și proprietate a datelor inexacte sau incomplete.

Astfel, a indicat că, drept temei de constatare a faptului încălcării regimului juridic al declarării veniturilor și proprietății pentru anul 2013, Comisia Națională

de Integritate a invocat prevederile art. 2,4,5, pct. 3 art. 14 ale Legii nr. 1264 din 19 iulie 2002 privind declararea și controlul venitorilor și proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere, fără a fi formulate motive constatării anumitor încălcări.

Actul de constatare nr. 04/238 din 09 iulie 2015 îl consideră neîntemeiat și ilegal, Comisia Națională de Integritate soluționând problema în mod subiectiv.

Respectiv, a indicat că, la capitolul I "Venituri subcapitolul 9" Venitul obținut din alte surse legale (pensii, burse, indemnizații, premii etc.) al declarației cu privire la venituri și proprietate, Comisia Națională de Integritate susține că nu a declarat venitul obținut de la societatea cu răspundere limitată "Asetorin-Agro" pentru anul 2013 în mărime de 2 534,20 lei. În declarația persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit pentru 2013 (CET08), acest venit a fost reflectat, ca urmare a fost achitat și impozitul pe venit din această sursă.

La data depunerii Declarației cu privire la venituri și proprietate nu i-a fost prezentată de către agentul economic informația privind veniturile calculate. Totodată, a menționat că, acest venit a fost calculat de către această întreprindere agricolă din localitatea satului Valea Perjei, r-nul Tarclia, nefiind calculat în realitate nici până în prezent.

La capitolul II "Bunuri imobile" subcapitol "Terenuri", Comisia Națională de Integritate susținea că reclamanta nu a indicat 2 terenuri pentru construcții. În declarația cu privire la venituri și proprietate au fost indicate casele de locuit, astfel nu a fost necesar, să fie declarate și terenurile pe care sunt amplasate.

De asemenea, a menționat că, Comisia Națională de Integritate nu a declarat 8 terenuri agricole. În Declarația cu privire la venituri și proprietate, a fost declarată suprafața totală a celor două cote a bunelor, care au fost transmise prin moștenire în anul 2012, lucru menționat și în declarație. Însă aceste parcele, cea mai mică fiind de 0,0813 ha și cea mai mare de 1,0224 ha, la moment nici sunt evaluate.

La subcapitolul "Clădiri", Comisia Națională de Integritate susține că nu a declarat 3 construcții care de facto fac parte din aceleași imobile, care au fost declarate.

La capitolul III "Bunuri mobile" a fost constat că nu a declarat mijlocul de transport de model "Volkswagen Vento", anul fabricației 2010, însă a menționat că automobilul în cauză a fost înstrăinat în bază de procură în anul 2010, iar cumpărătorul nu l-a înregistrat pe numele său.

La capitolul IV "Active financiare" subcapitolul I "Conturi bancare, fonduri de investiții, forme echivalente de economisire și investire", a fost constat că nu a declarat 5 conturi. În acest sens, a relevat că, două din aceste conturi sunt destinate achitării a celor două linii de credit, care au fost declarate. Unul este un card salarial, care era încă valabil, dar rulajul pe acesta constituie 0 lei pe parcursul anului 2013. Un alt card salarial, la care soldul constituia 0,14 lei și ultimul salarial cu soldul de 4175,98 lei (f.d.4,5).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de

Herța Veronica împotriva Comisiei Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare nr. 04/238 din 09 iulie 2015 ca nefundat (f.d. 92).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 22 iunie 2016 avocatul Tatiana Iovu în interesele lui Herța Veronica a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care cerere de chemare în judecată să fie admisă integral (f.d. 113,114).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2016 s-a respins cererea de apel depusă de către apelanta Herța Veronica prin intermediul avocatului Iovu Tatiana și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 (f.d. 125).

La 11 noiembrie 2016 avocatul Iovu Tatiana, în interesele Veronicăi Iovu a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea hotărârei Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au examinat pricina superficial, fără cercetarea completă a situației de fapt în coroborare cu normele de drept material și procedural.

Astfel, a menționat că, instanța de fond nu a ținut cont că, Comisia Națională de Integritate a invocat prevederi legale în actul de constatare fără a indica motive de drept care stau la baza pretensei încălcări.

Mai mult, instanța de judecată a reținut că, intimata nu s-a expus asupra diferenței vădite dintre venituri și proprietăți în actul de constatare, ci asupra nedeclarării complete a unor date, astfel fiind încălcat regimul juridic al declarării, în timp ce potrivit art. 49, 50, 51 din Legea nr. 180 din 19 decembrie 2011 cu privire la Comisia Națională de Integritate, comisia era obligată să claseze cauza și să emită un act de constatare în acest sens.

Reieșind din actul de constatare și din referința depusă, Comisia Națională de Integritate invocă faptul indicării intenționate a datelor inexacte și incomplete în veniturile și proprietăți pe anul 2013.

Însă potrivit ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 25 august 2015 s-a constatat că, nu s-a demonstrat faptul dobândirii ilegale a bunurilor de către Veronica Herța, fie intenția acesteia de a tăinui careva bunuri pentru a nu fi declarate, fapt pentru care constatările Comisiei Naționale de Integritate nu s-au adevărat (f.d. 138-140).

Analizând termenul de depunere a recursului, instanța de recurs remarcă următoarele:

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 iunie 2016. Potrivit scrisorii nr. 8119 copia deciziei a fost expediată părților la 06 septembrie 2016 (f.d. 137).

La materialele cauzei, nu este anexată dovada recepționării deciziei de către recurent.

Recurenta a depus cererea de recurs la 11 noiembrie 2016, respectiv, recursul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432

alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către avocatul Iovu Tatiana în interesele Veronicăi Herța nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Iovu Tatiana în interesele Veronicăi Herța se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari